

HEDVIKA ČELÍ ŠIKANĚ KVŮLI FOTOGRAFII NA TINDRU

Hedvika je v posledním ročníku gymnázia a ještě nikdy neměla přítele. Rozhodla se proto, že zkusí štěstí na Tinderu.

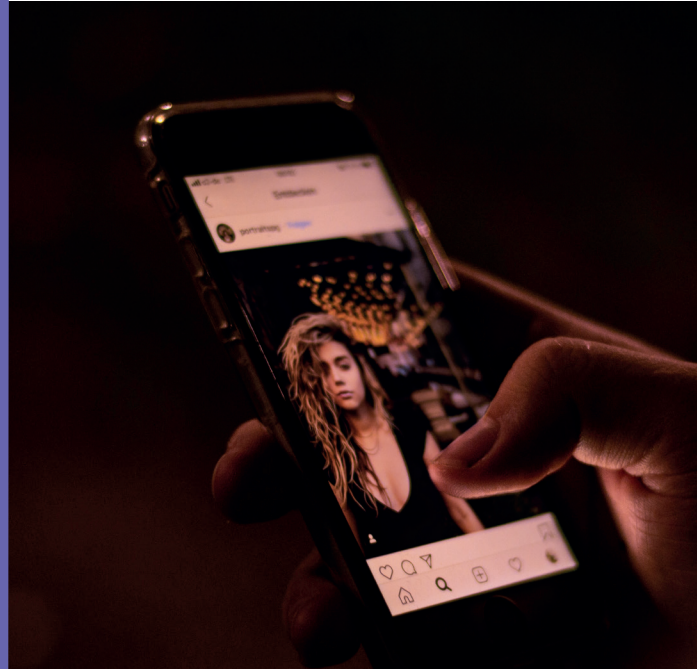
Inspirovala se svými oblíbenými instagramerkami a nafotila několik fotek, které vložila na svůj profil. Snažila se na nich působit příjemně a zároveň sexy a oblékla si na sebe top s hlubokým výstřihem.

Za své tělo se nikdy nestyděla, a proto ani v těchto fotografiích neviděla problém. Ze začátku měl její profil úspěch a odpovídalo jí několik zajímavých chlapců, s nimiž si začala psát. Za několik dní se však strhla lavina, když spolužačka z vedlejší třídy přeposlala obrázek, který koloval mezi ostatními.

Byla to upravená fotografie z Hedvičina profilu, na níž na sobě neměla žádný top a Photoshopem byla vytvořena cizí nahá prsa. K obrázku byl připojený komentář, který ji nazýval místní šlapkou.

Hedvika se nikdy v životě necítila tak ponížena. Následující dny odmítla jít do školy a raději se tvářila, že je chorá. Hedvika si nedokáže představit, že se do školy vrátí a neví, jak má čelit svým spolužákům*čkám šířícím tuto montáž.

Smazala si všechny svoje fotky na sítích a přestala nosit topy s hlubším výstřihem. Její kámoška Eliška se jí snaží povzbudit a podpořit, ale neví přesně jak to udělat. Hedvika už není tak bezstarostná a sebevědomá, jak ji Eliška znala dřív.

Otázky:

- ▶ Znáte pojem slutshaming? Dokázali byste ho vysvětlit?
- ▶ Byla v příběhu šikana? Pokud ano, ve které části?
- ▶ Jak byste se cítili v roli Hedviky vy?
- ▶ Jak byste Hedvice poradili v roli její*ho kamarádky*a?
- ▶ Jak hodnotíte Hedvičinu změnu chování?
- ▶ Co by měla Hedvika dále udělat?

Témata v příběhu:

slutshaming, online seznamování, kyberšikana, pozitivní přístup k vlastnímu tělu

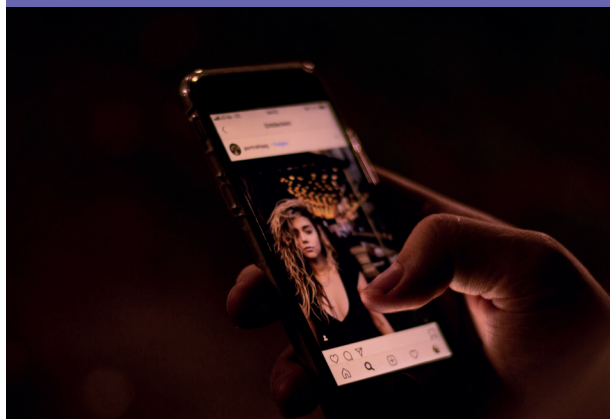
V tomto příběhu se dotýkáme několika důležitých témat, která jsou mladými lidmi často řešena. Pojem, jímž jsme mohli označit chování kolektivu vůči Hedvice nazýváme **“slutshaming”**. Jedná se o označení chování, při němž ponižujeme a odsuzujeme ženu za jakékoliv projevy její sexuality.

“Slutshaming” je strategie, jejímž cílem je druhou osobu ponížít či umlčet (např. při diskuzi, kdy namísto věcných poznámek začne diskutující útočit na vzhled nebo sexualitu dané osoby).

Na základě výzkumů jsou v rámci virtuálního prostoru zranitelnější ženy než muži. Studie vydaná časopisem Guardian konstatuje, že “Zkušenosti žen a dívek s nenávisí na síti a kyberšikanou jsou jiné nežli zkušenosti chlapců. Ženy a dívky se terčem nenávisných komentářů stávají třikrát častěji než muži (Guardian, studie z roku 2015)”. U děvčat existuje též vyšší pravděpodobnost zveřejnění fotografie (reálné či upravené) na pornostránkách nebo na jiné platformě podobného zaměření. Je tedy důležité o tomto tématu diskutovat. Zároveň je třeba zdůraznit otázku bezpečnosti užívání internetu, stejně jako problém odpovědnosti osob, které v online prostoru takto komunikují s jinými lidmi, případně přeposílají či zveřejňují fotografie bez jejich souhlasu. Online prostor často svádí k přesvědčení, že vše co v něm napíšeme je pouze “na internetu”, což nemá reálné důsledky na náš život.

Je proto nutné posilovat uvědomění si toho, že online výroky a chování vůči jiným na internetu, mohou být stejně škodlivé a zraňující jako kdybychom je danému člověku pověděli do tváře. Respekt lidí v online prostoru má být stejný jako v offline prostoru.

Další problematickou oblastí, které se v tomto příběhu dotýkáme, je přijetí vlastního těla a posuzování těl ostatních (tzv. bodyshaming). Hedvika má v příběhu pozitivní přístup ke svému tělu (nemá komplexy a je spokojená s tím, jaká je). Znejistí ji až přístup a hodnocení ostatních.

TEORETICKÉ ZARÁMOVÁNÍ PRO VYUČUJÍCÍ

Ženská těla bývají i v současnosti posuzovaná, komentovaná a hodnocená mnohem častěji než mužská (ani v tomto případě to však není správně). Části ženských těl jsou využívány v reklamách, v rámci popkultury a médií je stále prezentovaný ideál, jenž neodpovídá reálným tvarům těl ve společnosti. Zároveň u žen nedochází pouze k hodnocení jejich těla jako takového, ale i k hodnocení charakteru na základě oblečeného oděvu.

Dle oděvu tak komentující hodnotí sexualitu ženy, míru přitažlivosti, odvozuje její vlastnosti (pokud je příliš zahalená, je frigidní, nudná, mniška, upjatá atd., naopak "příliš" odhalená žena je lehká, frivolní, vyzývavá, povrchní, zlatokopka,...). I když se takové komentování může zdát jako neškodná zábava, je prokázáno, že tolerance výroků a jejich normalizace vede ke zvyšování nenávistných komentářů na internetu. Oběti těchto komentářů mohou na jejich základě trpět depresivními stavy a vzniká u nich vyšší riziko sebepoškozování či myšlenek na sebevraždu. Zároveň lidé, kteří mají tendence takto své okolí hodnotit, častěji vnímají i oběti např. znásilnění jako spoluviny (věří mýtům typu "byla vyzývavě oblečená, a tudíž si za to mohla sama"). Obecně bychom proto měli usilovat o to, abychom neposuzovali druhé primárně na základě jejich vzhledu a abychom se vyhnuli necitlivému komentování, ať už jejich těl nebo oblečení.

Zdroje:

► Článek k objasnění pojmu "slutshaming"

<https://www.profairplay.cz/slut-shaming-v-ceske-spolecnosti-urcite-jste-se-s-tim-uz-setkali-jen-jste-ho-mozna-nedokazali-spravne-pojmenovat/>

► O bezpečnosti na internetu a kyberšikaně (nejen) pro dívky.

https://www.ondrejova.cz/docs/180303_brozura-holky-v-siti-pdf.pdf

► Více o "body shaming"

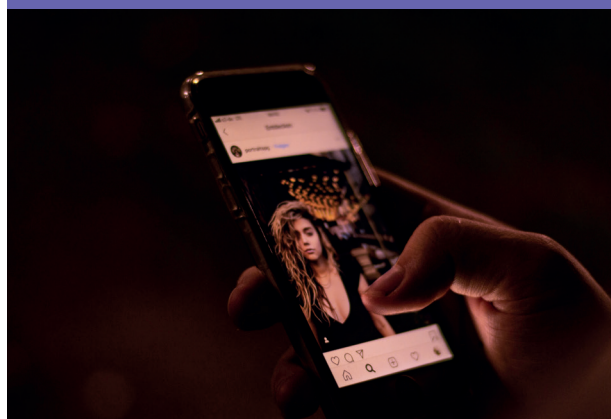
<http://www.hatefree.cz/blo/rozhovory/2218-jeff-hunger>

► Mýty o znásilnění

<https://www.persefona.cz/myty-a-realita-sexualni-nasili>

► Ukázka slutshamingu:

https://2.bp.blogspot.com/-nUyuwD-UJbI/VS7zrcQz6YI/AAAAAAAAAao/2bCBYp9gsYE/s1600/odd_skirt_viral.jpg?fbclid=IwAR2yC-DCUU_6QTE-qLvSmemgyVlfr-2bKeSBsxPIEv3Rv-U_C3YzNfIdcMi8

TEORETICKÉ ZARÁMOVÁNÍ PRO VYUČUJÍCÍ

